

ΠΟΙΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΠΟΣΙΟ

ΣΥΝΩΝΥΜΙΑ

ΑΠΛΗ

ΣΥΝΩΝΥΜΙΑ

Μονόπλευρη απάντηση
Ήταν λίγος ο χρόνος;
Ή ήταν απλά
Διασκορπισμένος στο χώρο;
Τόσο, που αχνοφαίνεται ένα μέλλον με ελπίδες
Και εκείνες να γελάνε
στην ιδέα

Το τέλος θολό, γλυκό
Άκρως μεθυστικό
Ρώτησα και εκείνες
τις άχαρες, τις συγχυσμένες κοπέλες
για την πλήρη κατάσταση

<<Πλήρης επίγνωση για ένα
τίποτα>>
μου ψιθύρισαν
Η αρχή μιας
συνειδητοποίησης

(ρεαλιστική επανάληψη)

Ήταν μόνο η ιδέα
Μια κραυγή χωρίς ηχώ
Μια βαθιά κατάσταση ηρεμίας
Μια μονόπλευρη ερώτηση
Ήταν μόνο η ιδέα μιας
απλής συνωνυμίας

Sometimes I feel like glass
So easy to shatter
And so hard to build back up
Sometimes when I feel like glass,
I try to break myself,
It always seemed to hurt less that way
Sometimes I feel like glass
So I sit in a boiling hot bathtub
And after my skin and bones begin to crack,
I drown myself in cold water
Hoping I shatter into a million pieces

ΚΙ ΟΜΩΣ... ΕΙΜΑΙ ΠΑΙΔΙ

Είμαι παιδί,
αυτή η σιωπή με εξαντλεί
με κάνει να νιώθω μόνη κι αβοήθητη
πολύ

Είμαι παιδί,
που θέλει να ζει
την κάθε του στιγμή
μα η ζωή προχωρά
και με τραβά με δεμένη κλωστή

Είμαι παιδί,
που καθημερινά προσπαθεί
να κρατηθεί ψηλά στην κορυφή
μα ο περισσότερος κόσμος αδιαφορεί
κλεισμένος συνειδητά
στον εαυτό του,
το κλουβί

Είμαι παιδί,
που θέλει να κλάψει,
να φωνάξει,
να ανοίξει τα φτερά του να πετάξει και να
ακουστεί

αλλά οι δρόμοι είναι άδειοι,
δίχως ψυχή κι γεμίζουν μονάχα όποτε
θέλουν αυτοί,

Είμαι παιδί,
στην καρδιά μου θα χαράξω
την ηλικία αυτή
και θα με ακολουθεί μέχρι την τελευταία
μου πνοή

Είμαι παιδί
Είμαι παιδί
Αν με ακούει κάποιος, ας με λυπηθεί

-Αγγελική Μπουρλιού

ΥΠΟΜΟΝΕΤΙΚΑ ΑΝΥΠΟΜΟΝΟΣ

Υπομονετικά ανυπόμονος
Λύσε τα θέματά σου με την δική σου ησυχία,
μα εγώ θέλω να το φωνάξω
από όλα τα ηχεία

Μιλούσαμε για αρκετή ώρα
και μου φαίνεται ωραίο τώρα,
να κοιτάω τα αστέρια
και να σκέφτομαι εσένα

Είναι αμοιβαίο το συναίσθημα γιατί μόνο έτσι θα εξηγούσα
Όλα αυτά τα μηνύματα
που είναι απολύτως παρούσα

Στις φωτογραφίες βλέπω το προσωπάκι σου,
είσαι τόσο όμορφη
Και εκεί θα είμαι εγώ αν το σώμα σου,
κάποια στιγμή, κρυώνει

Ξύπνιο με κρατάς την νύχτα,
για να σε σκέφτομαι και να γράφω
Και έτσι καταφέρνω το παρελθόν μου σιγά σιγά να διαγράψω

Σε θέλω τώρα στην αγκαλιά μου, να σου πάρω όλο τον πόνο,
μα άσε στην άκρη τον δικό μου
γιατί σίγουρα θα ζυγίζει ένα τόνο

Πλησιάζει η ώρα της δική μας στιγμής,
εκεί όπου δεν θα υπάρχει η δύναμη της πυγμής,
μα μία ερώτηση με βασανίζει αφάνταστα

Αν θα με ανεχτείς
ή θα φύγεις σαν φάντασμα
Στίχους κάθομαι ολονυχτίς και γράφω,
αφού είναι το μόνο που ξέρω να κάνω
Και εύχομαι να σε έχω δίπλα μου σύντομα
Διότι της αγάπης αρχίζω να εμφανίζω το σύμπτωμα

- Το παρ' ολίγον ραγισμένο αγόρι-

